

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2007/33/EY,

annettu 11 päivänä kesäkuuta 2007,

peruna-ankeroisten torjunnasta ja direktiivin 69/465/ETY kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Keltaisen peruna-ankeroisen torjunnasta 8 päivänä joulukuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/465/ETY⁽¹⁾ hyväksymisen jälkeen on saatu huomattavasti uutta tietoa peruna-ankeroislajien nimikkeistöstä, biologiasta ja epidemiologiasta sekä niiden populaatioista ja leviämiskeinoista.

(2) Valkoperuna-ankeroisia (*Globodera pallida* (Stone) Behrens (eurooppalaiset populaatiot)) ja keltaperuna-ankeroisia (*Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (eurooppalaiset populaatiot)) pidetään perunoille haitallisina organismeina.

(3) Direktiivin 69/465/ETY säännöksiä on tarkasteltu uudelleen, ja tämän tarkastelun tuloksena säännösten on todettu olevan riittämättömät. Sen vuoksi on tarpeen hyväksyä kattavammat säännökset.

(4) Säännöksissä olisi otettava huomioon, että viralliset tarkastukset ovat tarpeen sen varmistamiseksi, ettei peruna-ankeroisia löydy pelloilta, joilla istutetaan tai varastoidaan siemenperunatuotantoon tarkoitettuja siemenperunoita ja tiettyjä istutettavaksi tarkoitettuja kasveja.

(5) Virallisia kartoituksia olisi suoritettava peruna-ankeroisten levinneisyyden määrittämiseksi pelloilla, joita käytetään muuhun perunantuotantoon kuin siemenperunatuotantoon.

(6) Tällaisia virallisia tarkastuksia ja kartoituksia varten olisi vahvistettava näytteenotto- ja testausmenettelyt.

(7) Patogeenin leviämistavat olisi otettava huomioon.

(8) Säännöksissä olisi otettava huomioon, että peruna-ankeroisten torjunta perustuu perinteisesti viljelykiertoon, koska tiedossa on, että usean vuoden tauko perunanviljelyssä pienentää ankeroispopulaatiota huomattavasti. Viime aikoina viljelykiertoa on täydentänyt kestävien perunalajikkeiden käyttö.

(9) Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava tarvittaessa toteuttaa täydentäviä tai tiukempia toimenpiteitä, kunhan perunoiden liikkumista yhteisössä ei estetä, jollei kasvien ja kasvitautien haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/29/EY⁽²⁾ toisin säädetä. Tällaiset toimenpiteet olisi annettava tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

(10) Direktiivi 69/465/ETY olisi näin ollen kumottava.

(11) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat peruna-ankeroisten levinneisyyden määrittäminen ja niiden leviämisen estäminen ja torjunta, vaan ne voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 323, 24.12.1969, s. 3. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/35/EY (EUVL L 88, 25.3.2006, s. 9).

- (12) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan toimenpiteet, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava valkoperuna-ankeroisten, *Globodera pallida* (Stone) Behrens (eurooppalaiset populaatiot), ja keltaperuna-ankeroisten, *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (eurooppalaiset populaatiot), jäljempänä 'peruna-ankeroiset', suhteen niiden levinneisyyden määrittämiseksi ja niiden leviämisen estämiseksi ja torjumiseksi.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ilmaisulla 'virallinen' tai 'virallisesti' direktiivin 2000/29/EY 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa määriteltyjen jäsenvaltion vastuussa olevien virallisten toimielinten vahvistamaa, hyväksymää tai suorittamaa;
- b) 'kestävällä perunalajikkeella' lajiketta, jota viljelemällä tietyn peruna-ankeroispopulaation kehittyminen merkittävästi estyy;
- c) 'tarkastuksella' menetelmää, jolla määritetään peruna-ankeroisten esiintyminen pellolla;
- d) 'kartoituksella' tietyllä ajanjaksolla sovellettavaa menetelmää, jolla määritetään peruna-ankeroisten levinneisyys jäsenvaltion alueella.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden vastuussa olevat viralliset toimielimet vahvistavat tässä direktiivissä tarkoitetun pellon määritelmän, jotta varmistetaan yhtenäiset kasvinsuojeluolosuhteet pellolla peruna-ankeroisten riskin osalta. Tällöin on otettava huomioon perustellut tieteelliset ja tilastolliset periaatteet, peruna-ankeroisen biologia, se, mitä pellolla viljellään, sekä peruna-ankeroisen isäntäkasvien tuotantojärjestelmät jäsenvaltiossa. Pellon yksityiskohtai-

set määrittelyperusteet on annettava virallisesti tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Pellon määrittelyperusteisiin liittyviä täydentäviä säännöksiä voidaan hyväksyä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

ESIINTYMISEN TOTEAMINEN

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että peruna-ankeroisten esiintyminen on virallisesti tarkastettava pellolla, jolla aiotaan istuttaa tai varastoida liitteessä I lueteltuja istutettavaksi tarkoitettuja kasveja tai siemenperunatuotantoon tarkoitettuja siemenperunoita.

2. Edellä 1 kohdassa edellytetty virallinen tarkastus on tehtävä pellon viimeisen sadonkorjuun ja 1 kohdassa tarkoitettujen kasvien tai siemenperunoiden istuttamisen välisenä ajankohtana. Se voidaan tehdä myös aikaisemmin, jolloin tarkastusten tuloksista on oltava saatavilla kirjalliset todisteet, joissa vahvistetaan, että peruna-ankeroisia ei ole löydetty ja että perunaa ja muita liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja isäntäkasveja ei ole ollut tarkastuksen ajankohtana eikä niitä ole viljelty tarkastuksen jälkeen.

3. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen ja ennen 1 päivää heinäkuuta 2010 tehtyjen virallisten tarkastusten tuloksia voidaan pitää 2 kohdassa tarkoitettuina todisteina.

4. Jos jäsenvaltion viralliset vastuuelimet ovat vahvistaneet, että peruna-ankeroisten leviämisenriskiä ei ole, 1 kohdassa tarkoitettua virallista tarkastusta ei vaadita, kun kyseessä on

- a) sellaisten liitteessä I lueteltujen istutettavaksi tarkoitettujen kasvien istutus, joita on tarkoitus käyttää samassa virallisesti määritellyllä alueella sijaitsevassa tuotantopaikassa;
- b) sellaisten siemenperunatuotantoon tarkoitettujen siemenperunoiden istutus, joita on tarkoitus käyttää samassa virallisesti määritellyllä alueella sijaitsevassa tuotantopaikassa;
- c) liitteessä I olevassa 2 kohdassa lueteltujen istutettavaksi tarkoitettujen kasvien istutus, jos korjattuihin kasveihin on määrä soveltaa liitteessä III olevan III jakson A kohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tulokset kirjataan virallisesti ja että ne ovat komission saatavilla.

5 artikla

1. Kun kyseessä ovat pellot, joilla on tarkoitus istuttaa tai varastoida siemenperunoita tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja istutettavaksi tarkoitettuja kasveja, 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen tarkastukseen on kuuluttava näytteenotto ja testaus peruna-ankeroisten esiintymisen varalta liitteen II mukaisesti.

2. Kun kyseessä ovat pellot, joilla on tarkoitus istuttaa tai varastoida liitteessä I olevassa 2 kohdassa lueteltuja istutettavaksi tarkoitettuja kasveja, 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen tarkastukseen on kuuluttava liitteen II mukainen näytteenotto ja testaus peruna-ankeroisten esiintymisen varalta tai liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistetut tarkistukset.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että pelloilla, joita käytetään muuhun perunantuotantoon kuin siemenperunantuotantoon, on tehtävä viralliset kartoitukset peruna-ankeroisten levinneisyyden määrittämiseksi.

2. Virallisiin kartoituksiin on kuuluttava näytteenotto ja testaus peruna-ankeroisten esiintymisen varalta liitteessä II olevan 2 kohdan mukaisesti, ja kartoitukset on suoritettava liitteessä III olevan II jakson mukaisesti.

3. Virallisten kartoitusten tulokset on annettava kirjallisesti tiedoksi komissiolle liitteessä III olevan II jakson mukaisesti.

7 artikla

Jos 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen virallisen tarkastuksen ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muiden virallisten tarkastusten tuloksena ei ole löytynyt peruna-ankeroisia, jäsenvaltion vastuussa olevien virallisten toimielinten on varmistettava, että nämä tiedot kirjataan virallisesti.

8 artikla

1. Jos 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa virallisessa tarkastuksessa todetaan pellon olevan peruna-ankeroisten saastuttama, jäsenvaltion vastuussa olevien virallisten toimielinten on varmistettava, että nämä tiedot kirjataan virallisesti.

2. Jos 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa virallisessa kartoituksessa todetaan pellon olevan peruna-ankeroisten saastuttama, jäsenvaltion vastuussa olevien virallisten toimielinten on varmistettava, että nämä tiedot kirjataan virallisesti.

3. Perunat tai liitteessä I luetellut kasvit, jotka ovat peräisin pellolta, joka on kirjattu tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti virallisesti peruna-ankeroisten saastuttamaksi, tai jotka ovat olleet kosketuksessa peruna-ankeroisten saastuttamaksi todettuun maa-ainekseen, on virallisesti määriteltävä saastuneiksi.

III LUKU

TORJUNTATOIMENPITEET

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että pellolla, joka on kirjattu 8 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti virallisesti saastuneeksi,

a) ei saa istuttaa siemenperunatuotantoon tarkoitettuja perunoita;

b) ei saa istuttaa eikä varastoida liitteessä I lueteltuja uudelleenistutettaviksi tarkoitettuja kasveja. Liitteessä I olevassa 2 kohdassa lueteltuja kasveja saa kuitenkin istuttaa kyseisellä pellolla edellyttäen, että näihin kasveihin on määrä soveltaa liitteessä III olevan III jakson A kohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksytyjä toimenpiteitä niin, että tunnistettava peruna-ankeroisten leviämiskäytäntöä ei ole.

2. Kun kyseessä ovat muuhun perunanistutukseen kuin siemenperunantuotantoon käytettävät pellot, jotka on kirjattu 8 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti virallisesti saastuneiksi, jäsenvaltioiden vastuussa olevien virallisten toimielinten on määrättävä, että kyseisten peltojen on kuuluttava virallisen torjuntaohjelman piiriin, jonka tarkoituksena on ainakin peruna-ankeroisten torjunta.

Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua torjuntaohjelmassa on otettava huomioon peruna-ankeroisten isäntäkasvien tuotanto- ja markkinointijärjestelmät asianomaisessa jäsenvaltiossa, todettujen peruna-ankeroispopulaation ominaispiirteet, liitteessä IV olevan I jakson mukaisesti kestävimmiä todettujen saatavilla olevien perunalajikkeiden käyttö ja tarvittaessa muita toimenpiteitä. Torjuntaohjelma on annettava kirjallisesti tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille, jotta vertailukelpoiset varmuustasot jäsenvaltioiden välillä voidaan vahvistaa.

Perunalajikkeiden kestävyysaste on muiden kuin direktiivin 69/465/ETY 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti jo ilmoitettujen lajikkeiden osalta ilmoitettava määrällisesti käyttäen tämän direktiivin liitteessä IV olevassa I jaksossa vahvistettua vakioitua pisteytystaulukkoa. Kestävyysasteen testauksessa on noudatettava tämän direktiivin liitteessä IV olevassa II jaksossa säädettyä käytäntöä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä I lueteltujen, 8 artiklan 3 kohdan nojalla saastuneiksi määriteltyjen perunoiden tai kasvien tapauksessa,

a) kun on kyse siemenperunoista ja liitteessä I olevassa 1 kohdassa luetelluista isäntäkasveista, niitä ei saa istuttaa, jollei niille ole tehty saastumisen poistavaa käsittelyä jäsenvaltion vastuussa olevien virallisten toimielinten valvonnassa käyttäen tämän artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettua asianmukaista menetelmää, joka perustuu peruna-ankeroisten leviämiskisän puuttumisen osoittavaan tieteelliseen näyttöön;

b) kun on kyse teolliseen käsittelyyn tai lajitteluun tarkoitettuja perunoista, niihin on sovellettava liitteessä III olevan III jakson B kohdan mukaisia virallisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä;

c) kun on kyse liitteessä I olevassa 2 kohdassa luetelluista kasveista, niitä ei saa istuttaa, jollei niihin ole sovellettu liitteessä III olevan III jakson A kohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksyttyjä saastuneisuuden poistavia toimenpiteitä.

2. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä koskevat vaatimukset on vahvistettava 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että peruna-ankeroisten epäilty tai vahvistettu esiintyminen niiden alueella silloin, kun kestävä perunalajikkeen resistenssi on murtunut tai muuttunut ankeroslajin, patotyypin tai virulenssiryhmän koostumuksen poikkeuksellisen muutoksen vuoksi, annetaan tiedoksi jäsenvaltioiden omille vastuussa oleville virallisille toimielimille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/29/EY 16 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikkien 1 kohdan nojalla ilmoitettujen tapausten osalta peruna-ankeroslaji ja mahdollinen patotyyppi tai virulenssiryhmä tarkastetaan ja vahvistetaan käyttäen asianmukaisia menetelmiä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja vahvistuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot on lähetettävä kirjallisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 31 päivänä joulukuuta.

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asianmukaisia menetelmiä voidaan vahvistaa 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on vuosittain viimeistään 31 päivänä tammiukuuta ilmoitettava kirjallisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille

luettelo kaikista uusista perunalajikkeista, jotka ne ovat virallisessa testauksessa todenneet peruna-ankeroisen kestäviksi. Niiden on ilmoitettava lajit, patotyypit, virulenssiryhmät tai populaatiot, joille lajikkeet ovat resistenttejä, sekä kestävyysaste ja sen määrittelyvuosi.

13 artikla

Jos liitteessä III olevan III jakson C kohdassa tarkoitettujen virallisesti hyväksyttyjen toimenpiteiden jälkeen ei vahvisteta peruna-ankeroisten esiintymistä, jäsenvaltion vastuussa olevien virallisten toimielinten on varmistettava, että 4 artiklan 5 kohdassa sekä 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja virallisesti kirjatut tiedot saatetaan ajan tasalle ja peltoa koskevat rajoitukset kumotaan.

14 artikla

Jäsenvaltiot voivat antaa luvan poiketa tämän direktiivin 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta kokeellisia tai tieteellisiä tarkoituksia ja lajikevalintatyötä varten edellytyksistä, joilla neuvoston direktiivin 77/93/ETY liitteissä I–V lueteltuja tietyjä haitallisia organismeja, kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita saa tuoda yhteisöön tai sen tietyille suojelluilla alueilla taikka siirtää yhteisössä tai sen tietyillä suojelluilla alueilla kokeellisia tai tieteellisiä tarkoituksia tai lajikevalintatyötä varten 26 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/44/EY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/29/EY 3 ja 5 artiklan soveltamista.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa peruna-ankeroisten torjumiseksi tai niiden leviämisen estämiseksi vaadittavia toimenpiteitä täydentäviä tai niitä tiukempia omaan tuotantoonsa liittyviä toimenpiteitä, edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2000/29/EY mukaisia.

Nämä toimenpiteet on ilmoitettava kirjallisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

16 artikla

Tieteellisen tai teknisen kehityksen perusteella liitteisiin tehtävät muutokset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

17 artikla

1. Komissiota avustaa pysyvä kasvinsuojelukomitea, jäljempänä 'komitea'.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 3.8.1995, s. 34. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 97/46/EY (EYVL L 204, 31.7.1997, s. 43).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säädökset sekä niiden ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säädöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä viittausten tekemiseen sovellettavista menetelmistä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

Kumotaan direktiivi 69/465/ETY 1 päivästä heinäkuuta 2010.

20 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 11 päivänä kesäkuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. SEEHOFER

LIITE I

Direktiivin 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa, 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kasvien luettelo:

1. Juurelliset isäntäkasvit:

Capsicum spp.,

Lycopersicon lycopersicum (L.) Karsten ex Farw.,

Solanum melongena L.

2. a) Muut juurelliset kasvit:

Allium porrum L.,

Beta vulgaris L.,

Brassica spp.,

Fragaria L.,

Asparagus officinalis L.

- b) Seuraavien kasvien sipulit, mukulat ja juurakot, joihin ei sovelleta liitteessä III olevan III jakson A kohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksytyjä toimenpiteitä, joita kasvatetaan maassa ja jotka on tarkoitettu istutettaviksi, lukuun ottamatta sellaisia, joista niiden pakkauksella tai muilla tavoin voidaan antaa todisteet, että ne on tarkoitettu myytäväksi sellaiselle lopulliselle kuluttajalle, joka ei ole osallisena ammattimaisessa kasvin- tai leikkokukkuotannossa:

Allium ascalonicum L.,

Allium cepa L.,

Dahlia spp.,

Gladiolus Tourn. Ex L.,

Hyacinthus spp.,

Iris spp.,

Lilium spp.,

Narcissus L.,

Tulipa L.

LIITE II

1. Tämän direktiivin 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua virallista tarkastusta varten suoritettavan näytteenoton ja testauksen osalta:
 - a) näytteenottoon on kuuluttava maanäyte, jonka vakiokoko on vähintään 1 500 ml maa-ainesta/ha ja joka on otettu vähintään 100 osanäytteestä/ha mieluiten muodostaen suorakulmaisen ristikon niin, että koko pellon kattavien näytteenottopisteiden välinen leveys on vähintään 5 metriä ja pituus enintään 20 metriä. Koko näytettä on käytettävä jatkotutkimuksessa, johon kuuluvat kystien irrottaminen, lajinmääritys ja soveltuissa tapauksissa pato-tyypin/virulenssiryhmän määrittäminen;
 - b) testauksen yhteydessä on käytettävä sellaisia peruna-ankeroisten irrottamismenetelmiä, jotka kuvataan asiaan liittyvissä asiakirjoissa: "Phytosanitary Procedures/Diagnostic Protocols for *Globodera pallida* and *Globodera rostochiensis*: EPPO standards".
2. Tämän direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua virallista kartoitusta varten suoritettavan näytteenoton ja testauksen osalta:
 - a) näytteenoton on oltava:
 - 1 kohdassa kuvattu näytteenotto, jossa maanäytteen vähimmäiskoko on vähintään 400 ml/ha;
 - tai
 - kohdennettu näytteenotto vähintään 400 ml:n maanäytteestä sen jälkeen kun juuret, joissa esiintyy näkyviä oireita, on silmämääräisesti tutkittu;
 - tai
 - näytteenotto vähintään 400 ml:n maanäytteestä, joka on peräisin korjattujen perunoiden mukana olevasta maa-aineksesta, edellyttäen, että perunoiden viljelypelto on jäljitettävissä.
 - b) testauksen on oltava 1 kohdassa tarkoitettu testaus.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua näytteen vakiokoosta poiketen voidaan käyttää pienempää näytekokoa, joka on vähintään 400 ml maa-ainesta/ha, edellyttäen, että
 - a) on olemassa kirjalliset todisteet siitä, että pellolla ei ole viljelty eikä sillä ole ollut perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja muita isäntäkasveja virallista tarkastusta edeltävinä kuutena vuotena;
 - tai
 - b) viimeisissä kahdessa peräkkäisessä virallisessa tarkastuksessa, joiden näytekokoa on ollut 1 500 ml maa-ainesta/ha, ei ole löytynyt peruna-ankeroisia eikä pellolla ole ensimmäisen virallisen tarkastuksen jälkeen viljelty perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja muita isäntäkasveja, lukuun ottamatta niitä, joiden osalta on 4 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävä virallinen tarkastus;
 - tai
 - c) viimeisessä virallisessa tarkastuksessa, jonka näytekokoa on ollut vähintään 1 500 ml maa-ainesta/ha, ei ole löytynyt peruna-ankeroisia tai kuolleita peruna-ankeroisten kystia eikä pellolla ole viimeisen virallisen tarkastuksen jälkeen viljelty perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja muita isäntäkasveja, lukuun ottamatta niitä, joiden osalta on 4 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävä virallinen tarkastus.

Ennen 1 päivää heinäkuuta 2010 tehtyjen muiden virallisten tarkastusten tuloksia voidaan pitää b ja c alakohdassa tarkoitettuina virallisina tarkastuksina.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua näytekoosta poiketen yli kahdeksan hehtaarin pellolla ja 3 kohdassa tarkoitettua näytekoosta poiketen yli neljän hehtaarin pellolla voidaan käyttää pienempää näytekokoa:
 - a) käytettäessä 1 kohdassa tarkoitettua maanäytteen vakiokokoa näytteet otetaan 1 kohdan mukaisesti ensimmäisiltä kahdeksalta hehtaarilta, mutta kunkin seuraavan hehtaarin osalta voidaan käyttää pienempää näytekokoa, joka on vähintään 400 ml maa-ainesta/ha;
 - b) käytettäessä 3 kohdassa tarkoitettua pienempää näytekokoa näytteet otetaan 3 kohdan mukaisesti ensimmäisiltä neljältä hehtaarilta, mutta kunkin seuraavan hehtaarin osalta voidaan käyttää vielä pienempää näytekokoa, joka on vähintään 200 ml maa-ainesta/ha.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun pienemmän näytekoon käyttöä voidaan jatkaa myöhemmissä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa virallisissa tarkastuksissa niin kauan kuin kyseiseltä pellolta ei löydy peruna-ankeroisia.
 6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua maanäytteen vakiokoosta poiketen voidaan käyttää pienempää näytekokoa, joka on vähintään 200 ml maa-ainesta/ha, edellyttäen, että pelto sijaitsee alueella, joka on ilmoitettu vapaaksi peruna-ankeroisista sekä määritely, hoidettu ja kartoitettu asiaankuuluvien kasvinsuojelutoimia koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti. Tällaisia alueita koskevat yksityiskohtaiset tiedot on virallisesti ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kirjallisesti.
 7. Maanäytteen vähimmäiskoko on kaikissa tapauksissa 100 ml maa-ainesta peltoa kohti.
-

LIITE III

I JAKSO

TARKISTUS

Tämän direktiivin 5 artiklan 2 kohtaan viitaten 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun virallisen tarkastuksen on osoitettava, että toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy tarkistuksen ajankohtana:

— pellolla ei ole todettu peruna-ankeroisten esiintymiä viimeisten 12 vuoden aikana asianmukaisen virallisesti hyväksytyn testauksen tulosten perusteella

tai

— on tiedossa, että perunaa tai liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltuja muita isäntäkasveja ei ole viljelty pellolla viimeisten 12 vuoden aikana.

II JAKSO

KARTOITUKSET

Tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut viralliset kartoitukset on suoritettava vähintään 0,5 prosentilla perunantuotantoon kyseisenä vuonna käytetystä viljelyalasta, lukuun ottamatta siemenperunatuotantoon tarkoitettua viljelyalaa. Kartoitusten tulokset on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta edeltävien 12 kuukauden jakson osalta.

III JAKSO

VIRALLISET TOIMENPITEET

A) Tämän direktiivin 4 artiklan 4 kohdan c alakohdassa, 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja liitteessä I olevassa 2 b alakohdassa tarkoitetut virallisesti hyväksytyt toimenpiteet ovat seuraavat:

1. torjunta asianmukaisia menetelmiä käyttäen niin, että tunnistettavaa peruna-ankeroisten leviämiseriskiä ei ole;
2. maa-aineksen poistaminen käytännöllisesti katsoen kokonaan pesemällä tai harjaamalla niin, että tunnistettavaa peruna-ankeroisten leviämiseriskiä ei ole.

B) Tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja virallisesti hyväksytyjä toimenpiteitä ovat toimitus sellaiseen käsittely- tai lajittelulaitokseen, jossa on asianmukaiset ja virallisesti hyväksytyt jätteenkäsittelymenettelyt, jotka on todettu sellaisiksi, että peruna-ankeroisten leviämiseriskiä ei ole.

C) Tämän direktiivin 13 artiklassa tarkoitettuja virallisesti hyväksytyjä toimenpiteitä ovat virallinen uusintanäytteenotto pellolla, joka on kirjattu 8 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti virallisesti saastuneeksi, sekä testaus käyttäen jotakin liitteessä II vahvistetuista menetelmistä, vähintään kuuden vuoden kuluttua siitä, kun peruna-ankeroisten esiintyminen on vahvistettu tai viimeinen perunasato viljelty. Määräaika voidaan lyhentää vähintään kolmeen vuoteen, jos on toteutettu asianmukaisia virallisesti hyväksytyjä torjuntatoimenpiteitä.

LIITE IV

I JAKSO

KESTÄVYYSSASTE

Perunoiden alttius peruna-ankeroisille ilmoitetaan määrällisesti käyttäen seuraavaa vakioitua pisteytystaulukkoa 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Pistemäärä 9 vastaa korkeinta kestävyystasoa.

Suhteellinen alttius (%)	Pisteytys
< 1	9
1,1–3	8
3,1–5	7
5,1–10	6
10,1–15	5
15,1–25	4
25,1–50	3
50,1–100	2
> 100	1

II JAKSO

KESTÄVYYDEN TESTAUKSESSA NOUDATETTAVA KÄYTÄNTÖ

1. Testi on suoritettava eristetyssä tilassa joko ulkona, kasvihuoneissa tai sääkaapeissa.
2. Testi on suoritettava astioissa, joista jokaisessa on oltava vähintään litra maa-ainesta (tai soveltuvaa substraattia).
3. Maaperän lämpötila saa olla testin aikana enintään 25 °C, ja riittävästä kastelusta on huolehdittava.
4. Testi- tai vertailulajiketta istutettaessa on käytettävä yhtä perunan silmän sisältävää perunanäytettä kutakin testi- tai vertailulajiketta kohti. Yhtä lukuun ottamatta kaikki varret suositellaan poistettavan.
5. "Désirée"-perunalajiketta on käytettävä kaikissa testeissä alttiuden suhteen vakioituna vertailulajikkeena. Sisäisinä tarkistuksina voidaan käyttää lisäksi paikallisesti relevantteja täysin alttiita vertailulajikkeita. Alttiuden suhteen vakioitu vertailulajike voidaan vaihtaa, jos tutkimuksen perusteella todetaan, että muut lajikkeet ovat joko soveltuvampia tai niitä on helpommin saatavilla.
6. Seuraavia vakioituja peruna-ankeroispopulaatioita on käytettävä patotyyppien Ro1, Ro5, Pa1 ja Pa3 osalta:

Ro1: Ecosse-populaatio

Ro5: Harmerz-populaatio

Pa1: Scottish-populaatio

Pa3: Chavornay-populaatio

Lisäksi voidaan käyttää muita paikallisesti relevantteja peruna-ankeroispopulaatioita.

7. Käytetyn vakioituneen populaation tunnistaminen on tarkistettava käyttäen asianmukaisia menetelmiä. Testikokeissa suositellaan käytettävän vähintään kahta kestävästä lajikkeesta tai kahta toisistaan erottuvaa vakioitua kloonista, joiden kestävyyskyky tunnetaan.

8. Peruna-ankeroisen inokulaatin (Pi) on käsitettävä yhteensä viisi infektiivistä munaa ja nuorta yksilöä 1 ml:n maaperänäytettä kohti. On suositeltavaa määrittää inokuloitavien peruna-ankeroisten määrä 1 ml:n maaperänäytettä kohti käyttäen haudontakokeita. Peruna-ankeroiset voidaan inokuloida kystoina tai yhdistää suspensiossa munina ja nuorina yksilöinä.
 9. Inokulaation lähteenä käytetyn peruna-ankeroisen kystan sisällön elinkelpoisuuden on oltava vähintään 70 prosenttia. Kystien suositellaan olevan 6–24 kuukautta vanhoja ja ne suositellaan säilytettäväksi välittömästi ennen käyttöä vähintään neljän kuukauden ajan 4 °C:ssa.
 10. Jokaista testattua peruna-ankeroispopulaation ja perunalajikkeen yhdistelmää kohti on oltava vähintään neljä rinnakkaisnäytettä (astiaa). Alttiuden suhteen vakioidun vertailulajikkeen osalta suositellaan vähintään kymmenen rinnakkaisnäytteen käyttöä.
 11. Testin vähimmäiskesto on kolme kuukautta, ja kehittyvien naaraiden kypsyys on tarkistettava ennen kokeen päättämistä.
 12. Neljän rinnakkaisnäytteen peruna-ankeroisten kystat irrotetaan ja lasketaan erikseen kunkin astian osalta.
 13. Alttiuden suhteen vakioidulla vertailulajikkeella oleva lopullinen populaatio (Pf) kestävyystestin päättyessä määritetään laskemalla kaikki kystat kaikista rinnakkaisnäytteistä sekä munat ja nuoret yksilöt vähintään neljästä rinnakkaisnäytteestä.
 14. Alttiuden suhteen vakioidulla vertailulajikkeella on saavutettava vähintään 20-kertainen lisääntymisaste (Pf/Pi).
 15. Alttiuden suhteen vakioidun vertailulajikkeen variaatiokerroin ei saa olla yli 35 prosenttia.
 16. Testatun perunalajikkeen suhteellinen alttius verrattuna alttiuden suhteen vakioituun vertailulajikkeeseen määritetään ja ilmaistaan prosentteina seuraavan kaavan mukaisesti:
$$Pf_{\text{testilajike}}/Pf_{\text{alttiuden suhteen vakioitu vertailulajike}} \times 100 \%$$
 17. Jos testatun perunalajikkeen suhteellinen alttius on yli 3 prosenttia, kystien laskenta riittää. Jos suhteellinen alttius on alle 3 prosenttia, kystien lisäksi on laskettava munat ja nuoret yksilöt.
 18. Jos ensimmäisenä vuonna suoritettujen testien tulokset osoittavat, että lajike on täysin altis patotyyppille, kyseisten testien toistamista toisena vuonna ei vaadita.
 19. Testitulokset on vahvistettava vähintään yhdellä toistokokeella, joka suoritetaan jonain muuna vuonna. Vakiopisteytyksen mukaisen pistemäärän vahvistamisessa on käytettävä kyseisinä kahtena vuonna todetun suhteellisen alttiuden aritmeettista keskiarvoa.
-